

изпраща устава на женската община и едно трогателно благодарствено писмо, въ което, между другото, се казва: „Какво ли щѣше да бжде състоянието на отечеството ни, ако туй, което става днесъ съ нашитѣ девойчета при васъ, ако това благодеяние, думамъ къмъ отечеството ни ставаше предъ половинъ столѣтие?

Навѣрно днесъ отечеството ни би изгледвало много повече приготвено за своето добро бждеще. Но по-добре късно, нежели никога, казва пословицата“.

(Писмото носи дата 12. I. 1872 г.).

Ето нѣкои отъ писмата, размѣнени съ разни лица и учреждения въ свръзка съ изпращането наши момичета на учение въ Росия.

До Негово Високопревъзходителство

Рускій Генераленъ Консулъ въ Русчукъ.

Ваше Превъзходителство,

По Георги Н. Кабакчиевъ узнали и изпращае избраната стипендианка на благотворителниятъ Славянски Комитетъ Госпожица Евгени Иванова Шекерджиева.

(Молятъ Консула да я препрати до Москва).

„Съ пѣтни е снабдена“ до Одеса, отъ гдето остава на промислението и грижитъ на Московския благотворителенъ Комитетъ и, на вашата добра и отеческа рекомендація“.

Търново, 10 8/врий

За Настоятелка бивщата до сега

1871 год.

Настоятелка

Евг. х. Д. Кисимова.

Милостивѣи Г-да членове на

Славянскіи Комитетъ

въ Москва.

„Господинъ Захаріи Княжески при Посолството въ Русчукъ нѣ пише съ денословіе отъ 13 юлія, какво приелъ извѣстие, че споредъ просбата ни приготвило са мѣсто въ Московскій Дѣвическій Пансионъ за едно момиче отъ града ни и покани да го изберемъ и приготвимъ, което и направихми съ голѣма радостъ и благодарностъ и съгласно споредъ даденитѣ отъ него инструкции“.

Съ писмото си отъ 31 августъ 1870 година тѣ сж искали това.

Сега пишатъ ще ли приематъ и още едно момиче, издържано отъ Женската община.

З 7/врий 1871

Настоятелка на женската община

Евг. х. Д. К.